

Să citim Biblia împreună

Evangelia după Marcu CAPITOLUL 15

44 Pilat s-a mirat că murise așa de curând; a chemat pe sutaș și l-a întrebat dacă a murit de mult. 45 După ce s-a încredințat de la sutaș că a murit, a dăruit lui Iosif trupul. 46 Și Iosif a cumpărat o pânză subțire de in, a dat jos pe Isus de pe cruce, L-a înfășurat în pânza de in și L-a pus într-un mormânt săpat în stâncă. Apoi a prăvălit o piatră la ușa mormântului. 47 Maria Magdalena și Maria, mama lui Iose, se uitau unde-L punea.

CAPITOLUL 16 - Învierea lui Isus

1 După ce a trecut ziua Sabatului, Maria Magdalena, Maria, mama lui Iacov, și Salome au cumpărat miresme ca să se ducă să ungă trupul lui Isus. 2 În ziua dintâi a săptămânii, s-au dus la mormânt dis-de-dimineață, pe când răsărea soarele. 3 Femeile ziceau una către alta : „Cine ne va prăvăli piatra de la ușa mormântului ?” 4 Și, când și-au ridicat ochii, au văzut că piatra, care era foarte mare, fusese prăvălită. 5 Au intrat în mormânt, au văzut pe un tinerel șezând la dreapta, îmbrăcat într-un veșmânt alb, și s-au înspăimântat. 6 El le-a zis : „Nu vă înspăimântați ! Căutați pe Isus din Nazaret care a fost răstignit : a înviat, nu este aici ; iată locul unde Îl pusese. 7 Dar duceți-vă de spuneți ucenicilor Lui și lui Petru, că merge înaintea voastră în Galileea : acolo Îl veți vedea, cum v-a spus.” 8 Ele au ieșit afară din mormânt și au luat-o la fugă,

pentru că erau cuprinse de cutremur și de spaimă. Și n-au spus nimănui nimic, căci se temeau. **Arătările lui Isus după înviere**

9 (Isus, după ce a înviat, în dimineața zilei dintâi a săptămânii, S-a arătat mai întâi Mariei Magdalena, din care scosese șapte draci. 10 Ea s-a dus și a dat de știre celor ce fuseseră împreună cu El, care plângeau și se tânguiau. 11 Când au auzit ei că este viu și că a fost văzut de ea, n-au crezut-o. 12 După aceea S-a arătat, în alt chip, la doi dintre ei, pe drum, când se duceau la țară. 13 Aceștia s-au dus de au spus lucrul acesta celorlalți, dar nici pe ei nu i-au crezut. 14 În sfârșit, S-a arătat celor unsprezece, când ședeau la masă; și i-a muștrat pentru necredința și împietrirea inimii lor, pentru că nu crezuseră pe cei ce-L văzuseră înviat. **Trimiterea celor unsprezece**

15 Apoi le-a zis : „Duceți-vă în toată lumea și propovăduiți Evangelia la orice făptură. 16 Cine va crede și se va boteza va fi mântuit ; dar cine nu va crede va fi osândit. 17 Iată semnele care vor însoți pe cei ce vor crede : în Numele Meu vor scoate draci ; vor vorbi în limbi noi ; 18 vor lua în mână șerpi ; dacă vor bea ceva de moarte, nu-i va vătăma; își vor pune mâinile peste bolnavi, și bolnavii se vor însănătoși.” 19 Domnul Isus, după ce a vorbit cu ei, S-a înălțat la cer și a șezut la dreapta lui Dumnezeu. 20 Iar ei au plecat și au propovăduit pretutindeni. Domnul lucra împreună cu ei și întărea Cuvântul prin semnele care-l însoțeau. Amin.) (Cont. în nr. viitor)

Foaia Creștinului poate fi citită (și descărcată de) pe : www.cezareea.ro/foaia-crestinului.

ORARUL SLUJBELOR BISERICII	
DUMINICA	9 - 12 18 - 20
JOI	18 - 20

Live pe : www.cezareea.ro
VĂ AȘTEPTAM CU DRAG!

„Să trăiești în pace, și pacea să fie cu casa ta și cu tot ce este al tău” ! I Samuel 25 : 6

ROMÂNIA • CARAȘ – SEVERIN • REȘIȚA • STR. CASTANILOR • Nr. 119 • Cod 320 030

Nr. 127 / D. 7 August 2016

www.cezareea.ro

Foaia Creștinului

ROMANI 6 : 8, 10

- Permiteți să vă iau ?
- Arăți așa de nemulțumită !
- De ce vă îngrijiți de grădină ?
- Să picteze ... iubirea Divină !
- Proverbe latine despre moarte.
- Arcul lui Ulise.
- Dicționare / Să citim Biblia împreună !

Christos ...
a murit
pentru
pacat ... ”

Editorial. Când totul pare a fi pierdut !

În *Vechiul Testament* în cartea Geneza 28 : 10 – 22, avem relatată o întâmplare din viața unui om care a avut probleme în familie, deoarece l-a înșelat pe fratele lui, iar mai apoi și-a înșelat și tatăl. Situația fiind foarte tensionată, a trebuit să plece de acasă.

Iacov a ajuns în situația de-a trece de la o viață de confort, (familia lui fiind foarte înstărită), la o viață plină de greutate și lipsuri. A plecat de acasă doar cu un toiag în mână, iar în prima noapte a trebuit să doarmă pe jos, cu capul pe o piatră, (în loc de pernă).

Trei gânduri din această întâmplare :

I. Dumnezeu poate schimba răul în bine ! În Geneza (cap. 50 : 20), sunt notate cuvintele pe care Iosif le-a spus fraților lui : „Voi, negreșit, v-ați gândit să-mi faceți rău : dar Dumnezeu a schimbat răul în bine, ca să împlinească ceea ce se vede azi, și anume, să scape viața unui popor în mare număr”.

Și în viața lui Iacov, Dumnezeu s-a folosit de răul pe care el l-a făcut, pentru a-i transforma viața în bine ! *Răul* era singurul *material* pe care Dumnezeu îl avea la dispoziție din viața de până atunci a lui Iacov ... practic Dumnezeu s-a folosit de ceea ce avea, pentru a-i da un viitor bun !

Iacov spunea : *Dacă !* ... Probabil că în momentele respective, (știind ce-a rămas în urma lui, pentru că și el s-a gândit în special la *binele* lui și datorită acestui fel de-a vedea lucrurile, i-a făcut rău, în special fratelui lui), se considera total nevrednic pentru binecuvântările lui Dumnezeu. I se părea incredibil ca Dumnezeu să-i mai dea ceva !

În viață există perioade de zdrobire, de smerire dar și perioade de înălțare, după ce omul a absolvit cu bine *școala* prin care l-a trecut Dumnezeu !

Iacov și-a secerat *rodul* faptelor pe care le-a semănat. A înșelat ... a fost înșelat în *așteptările* lui. Probabil că el credea că va putea sta acasă liniștit, iar binecuvântările aveau să *curgă din cer*, din moment ce obținuse atât dreptul de *întâi născut*, (ceea ce îi garanta că va avea două treimi din moștenire), cât și binecuvântarea tatălui.

Că era o *binecuvântare furată*, nu prea conta. Dar realitatea din viața lui a fost cu totul altfel. Lui Laban îi spune :

„Ziua mă topeam de căldură, iar noaptea mă prăpădeam de frig și-mi fugea

„Ziua mă topeam de căldură, iar noaptea mă prăpădeam de frig și-mi fugea somnul de pe ochi ... Dacă n-aș fi avut cu mine pe Dumnezeu tatălui meu, pe Dumnezeu lui Avraam, pe Acela de care se teme Isaac, mi-ai fi dat drumul acum cu mâinile goale. Dar Dumnezeu a văzut suferința mea și osteneala mâinilor mele și ieri noapte a rostit judecata”. (Geneza 31 : 40, 42) Și în viața lui Iacov s-a adevărat Psalmul 30 : 5, unde scrie : „Căci mânia Lui ține numai o clipă, dar îndurarea Lui ține toată viața : seara vine plânsul, iar dimineața, veselie”. Cum era Iacov seara înainte de culcare și cum era tot el în dimineața următoare, după ce Dumnezeu l-a încurajat prin vis ?

Până atunci știa numai de problemele de pe pământ, după vis, a devenit conștient de lumea nevăzută și de faptul că lucrurile se rezolvă când Dumnezeu intervine, nu atunci când încerca să profite de cei din familie sau de oportunitățile vieții ! Așa este harul lui Dumnezeu ... ceva nemeritat și cu totul surprinzător !

De-ale copiilor ...

Într-o grădină creșteau cele mai splendide flori: trandafiri, crini, pîntenași, floarea soarelui Toți care treceau pe acolo se opreau și se minunau. Atunci florile au început ... a se lăuda cu ceea ce avea : trandafirul cu frumusețea sa, pîntenașul cu culoarea petalelor sale, crinul cu parfumul ... În spatele gardului creșteau bănuței. Erau așa de mici și neînsemnați, că nimeni nu le dădea atenție. Într-o zi veni în grădină un copil. Voia să culeagă flori pentru mămica lui bolnavă. Și se gândea : „Vreau să-i fac o bucurie; atunci sigur că se va însănătoși”. Deci voia să rupă un trandafir. Dar el, cu spinii săi ascuțiți, nu-l lăsă : „Ce-ți trece prin cap? Nu vreau să mă ofilesc într-un salon de spital. Sunt doar regina florilor!” „Nici eu nu vreau să fiu rupt !”, spuse pîntenașul și-și oțeli tulpina. Floarea soarelui se întinse pe întreaga ei lungime și copilul nu reuși s-o rupă. Iar crinul scoase un parfum puternic băiatul ... fugi de acolo. Atunci observă la gard niște bănuței. Când îi întrebă : „Permiteți să vă iau ?”, floricelele se aplecară bucurioase. Copilul le culese și le duse la patul mămicii. Și ea privi la ele și se vindecă.

Povestiri cu tâlc

„Arăți așa de nemulțumită”, spuse o găleată unei alte găleți în timp ce mergeau spre fântână.

„A ! spuse cealaltă, tocmai mă gândeam cât de inutil este faptul de a fi umplut mereu din nou, dacă și-așa întotdeauna ne întorcem înapoi goale”.

„Asta-i bună ! răspuse prima. Niciodată nu m-am gândit la așa ceva. Întotdeauna mă bucur pentru gândul că, oricum am veni, goale sau pline, totuși mereu vom pleca umplute”... (Sursa ambelor întâmplări : internetul)

Rubrica sufletului nemântuit

De ce vă îngrijiți de grădină ?

Un om orb locuia într-o căsuță înconjurată de o grădină mare. Orice minut din timpul său liber îl petrecea în grădina sa și o îngrijea cu multă dăruire, cu toate că nu vedea. Indiferent că era primăvară, vară sau toamnă, grădina sa era o insulă de flori. „Spuneți-mi, vă rog”, îl întrebă un trecător care admiră minunăția florilor, „de ce faceți această muncă ? Pentru că și așa nu puteți vedea nimic din aceste frumuseți!” „O, nu ! răspuse omul nevăzător. Nici pe departe”. „Atunci de ce vă îngrijiți de grădină?” Orbul zâmbi : „Pot să vă numesc cel puțin patru motive pentru care fac ceea ce fac :

- În primul rând, îmi place munca în grădină ;
- în al doilea rând, pot pipăi aceste flori;
- în al treilea rând, pot mirosi parfumul lor.
- Al patrulea motiv sunteți chiar dumneavoastră”.

„Eu ? Dar nici nu mă cunoașteți !”. „Nu, dar am știut că odată și odată va trece cineva pe lângă grădina mea. Știam că vă veți bucura de florile mele minunate și că voi avea ocazia să discut cu dumneavoastră despre toate acestea”.

În Psalmul 27 : 4 scrie : „Un lucru cer de la Domnul și-l doresc fierbinte: aș vrea să locuiesc toată viața mea în Casa Domnului, ca să privesc frumusețea Domnului ...”.

Dicționar de antonomază

• **Gheorghe**: Este unul dintre cele mai răspândite și frecvente prenume masculine, nu numai la români, ci și la celelalte popoare ale continentului. Gheorghe își are originea în numele pers. gr. Georgios care devine frecvent în perioada bizantină. Numele pers. este strâns legat de gr. georgos „lucrător al pământului, agricultor, țaran”. Cuvântul are la bază o formă neatestată ga-vorgos, compus din ga „pământ” și (v)ergon „muncă, lucru”. Georgios, nume pers. a cărui apariție se leagă de creșterea rolului agriculturii în economia vecilor greci, este sinonim cu lat. Agricola sau rom. Țăranu. Alături de formele create în română (numeroase hipocoristice, derivate cu un mare număr de sufixe) există împrumuturi numeroase din limbile popoarelor vecine: bulgărești și sârbo-croate în sudul țării, ucrainiene în nord și est, influențe neogrecești în Moldova și Țara Românească, magiare și germane în Transilvania.

Cartea veche 135. Iubirea Divină !

Un pictor fu însărcinat să picteze iubirea Divină. Pictorul zugrăvi un tânăr având la picioarele sale globul pământului. Tânărul ținea mâna stângă pe glob iar lînhă mână era scris : „De aici nimic”. Cu mâna dreaptă tânărul ținea o lumânare spre cer iar în flacăra lumânării era scris : „Totul pentru Dumnezeu”. Dar câți din oamenii de azi înțeleg un asemenea tablou ? Mulți nu văd nici mâna îndreptată spre cer, ci își făuresc înșiși atitudinea de viață fără considerare la iubirea Divină. „Fiule, dă-mi inima ta ...”. (Proverbe 23 : 26) Noi să dăruim lui Isus inima noastră ... la El aflăm cuvintele vieții veșnice !

Dicționar de cuvinte, expresii, citate celebre

Arcul lui Ulise – Expresia își are originea în Odiseea (cânturile 21- 22). Homer povestește că Penelopa (soția lui Ulise), constrânsă, după ce și-a așteptat douăzeci de ani soțul, să se mărite, a declarat că va lua în căsătorie pe acela dintre numeroșii pretendenți, care va izbuti să încovoie arcul lui Ulise și să tragă cu el la țintă. Nimeni nu a reușit în afară de un cerșetor în zdențe. Dar acela era chiar Ulise, reîntors după o lungă pribegie ...expresia se folosește spre a menționa un talent deosebit ...

Dicționar Biblic de nume proprii

Din Dicționarul Biblic de nume proprii :
• **AMIHUD** = 1. **Poporul cinstei, Poporul meu este glorios, Poporul meu este renumit, înălțat, măreț.** 2. **Poporul pământului.** 3. **Ruda mea cea mai apropiată.** 4. **Apărătorul meu este Dumnezeu.** 5. **Dumnezeu este Înălțime sau Măreție.** 6. **Omul cinstei, strălucirii. Om frumos.** Mai mulți israeliți (Numeri 1 : 10, 34 : 20, 34 : 28, I Cronici 7 : 26, 9 : 4).

Versetetele săptămânii

„Iată, îți pun azi înainte viața și binele, moartea și răul. Căci îți poruncesc azi să iubești pe Domnul Dumnezeuul tău ... ca Domnul Dumnezeuul tău să te binecuvânteze ...”. Deuteronom 30:15 -16

Proverbe latine despre moarte

• A trăit. (În latină : *Vixit*. Formulă prin care romanii anunțau decesul cuiva).
• Leacul împotriva morții nu se găsește în grădini.
• Nimeni nu știe în ce moment va veni moartea.
• Nimeni nu poate scăpa de moarte.
• Somnul este o imagine a morții.
• Toți dorim să fim lăudați după moarte.
• Aceeași moarte ne așteaptă pe toți.
• Moartea lividă lovește cu același picior în colibe săracilor și în palatele regilor.
• Nu mai ajută la nimic să-i ții mortului cuvântări la mormânt.
• Cât de felurite sunt înfățișările prin care moartea îl amenință pe bietul muritor : marea, sabia, accidente.
• Moartea îi face pe toți egali.
• Somnul este rudă cu moartea.
• După moarte (în latină : *Post mortem*).
• (Din *Proverbe și cugetări latine*, Editura, Albatros, București, 1976).

Cum pot fi mântuit ?

1. **Nu există om fără păcat** : „Căci toți au păcătuit și sunt lipsiți de slava lui Dumnezeu”. (Romani 3 : 23) 2. **Pentru un singur păcat, omul este / va fi condamnat** : „Fiindcă plata păcatului este moartea ...”. 3. **Mântuirea este posibilă numai prin Isus** : „... darul fără plată al lui Dumnezeu este viața veșnică în Isus Hristos, Domnul nostru”. (Romani 6:23)